

victoritadutu@yahoo.com
www.victoritadutu.wordpress.com

Din volumul Spatii
Vol I

1

E cineva care stă și privește
Dincolo de timp și de spațiu
Printr-o bucată de cer
Și printr-o sclipire de stea.

.....

2

Era în aripa mea
Ochiul ce mă durea.
Zburam cu aripile strânse,
Zburam cu capul plecat,
Zburam cu mâinile-ntinse
În zări...
Spre El...
Zburam cu gura-ncleștată

...

Ochiul din aripa mea
Ce mă durea , plângea.

.....

3

Am întins mâna mea în fața soarelui
Și se desfăceau mugurii în flori
Flori plouau peste tot pământul
Și cerul se desfăcea , se deschidea,
Și cerul cobora în inima mea ,
În sufletul meu ,
Se desfăcea cerul în flori

Și curgea lumina în mugur ,
Curgea lumina în mugur

.....

4

Vis,vis, eu,
Frig, vânt, frig,
Culori , frig , vânt,
Sfinți , lacrimi, cântec,
Sfinți , cântec , lacrimi,
Vânt,
Sfinți,
Cântec , dangăt
Lumânare, dangăt , clopot,
Noi, glas, cântec , lacrimi,
Noi, lacrimi, cântec,
Noi, lumânare, dangăt,
Noi, lumânare,
Noi, vis

.....

5

Rugăciune
Clopot
Rugăciune
Dangăt
Bate clopotul
Sună clopotul
Rugăciune
Rugăciune.

.....

6

Lumânare
Călăuză de drum

Lumânarea
Ce lumină
Drumul...

.....

7

Vreau
O
Altă
Lume!!

.....

8

În vuietul disperat
Al depărtărilor,
Te caut
Și mă sperii.
Mă caut
Și Te caut mereu.

.....

Din volumul Cuvintele
Vol II

9

Doamne, astazi sunt trista
e semn ca m-am indepartat de Tine
dar nu stiu cum ss fac

pentru ca numai bucuria
imi da putere sa merg
mai departe.
cat de mult ma inspaimanta viata
dar de ce traiesc aceasta spaima ?

vreau sa ma las in purtarea Ta de grija
dar sa nu ma mai tulbur.

.....

10

la El , cel nestiut
fug la El cu gandul
de frica unei noi caderi,
de spaima unei indepartari
in prapastii,
de cel care vrea sa-si faca
din mine
cea mai aleasa prada.
Doamne,
ma cutremura lacrima mortii
ce ploua pretutindeni

.....

Din volumul Cuvintele
Vol 5

CEA CARE AS FI

11

Eu
Viața....
Eu plutem și
El mă ținea
De mână
Deasupra
Haosului !!

.....

12

Mergea plutind
Pe o curbă,
Plutea în genunchi,
Mâinile îi erau linii
Infinite,
Ce ajungeau
La ochiul lui
Dumnezeu.

.....

13

Se primeneau pământurile cu foc
Ardea lava roșie

Și totul era
Lumină de flăcări !

>>>>>>>>>>>>>>>>

14

Unde era El
Când timpul meu murea.
Îl auzeam că-mi strigă
În spațiile mele haotice
Ce răsunau...
De ce-ți este frică ?
De ce nu ai încredere în Mine ?
De ce te îndoiești ?
De ce ești lașă ?

>>>>>>>>>>>>>>>>

15

Simțeam că sufletul meu murea
De atâta căldură,
De atâta lumină
Ce mă mistuia,
Îmi strivea privirea , inima !
Leșinasem,
Crezusem c-am murit
Și în timp ce pământul

Deveni vulcan ce mistuie fumul și aburul
Eu plutem și
El mă ținea de mână
Deasupra haosului !!
>>>>>>>>>>

16

Murisem
Sau înviasem?
Ceva răsuna în mine,
Din hău auzeam...
„De ce nu ai încredere în Mine?
De ce te îndoiești ?”

.....

17

Luci steaua,
Luci lumina,
Luci lumina în ochi
Și am văzut ochiul.
Ochii...
Ceva în mine chemă tainic
Chemă tainic în mine El.

Cerul s-a întunecat
Iar eu nu mai sunt!
Vino acolo unde eu m-am pierdut
Și găsește-mă Tu,
Găsește-mă Tu,
În uitare.

.....

21

În mine durerea ară
Cu un plug în brazda sufletului,
Sămănând sămânța iubirii
Și cât mă doare ,
Cum se desface fiecare brazdă
De carne din mine și cum îmi curg
Lacrimile mele de sânge alb,
Primind cuvântul nemuritor
Al iubirii Tale.

>>>>>>>>

22

Cât de mare imi este uitarea
Până când cuvântul Tău
Devine floare nemuritoare în mine.
Până când sămânța
Ta va încolți în mine ?
Până când, până când plugul acestei vieți
Va săpa în mine cuvintele Tale nemuritoare,
Până când sângele meu alb
Va curge în pâraiele
Din care florile mele se vor hrăni
Și vor crește și vor înflori.

>>>>>>>>>>

23

Voi ajunge oare până atunci când Tu,
Coborând din cerurile Tale atât de înalte
Și atât de aproape de mintea mea,
Te vei plimba prin răcoarea serii
Printre florile mele și copacii mei înfloriți
Ce au crescut în trupul meu ?

.....

24

Lacrimile roșii ale soarelui
Se revărsau pe fruntea inimii
Și le ascultam clipocitul lor tăcut
În râurile mele.

>>>>>>>>

25

A tăcut,
A tăcut sunetul lacrimei
Și-a rămas cerul pustiu de lacrimi,
Pustiu de cruci
De mâini înălțate , de aripi.

>>>>>>>>

26

Mâinile mele tăcute,
Obrajii mei reci și goi stau:
“ Hei” m-am auzit întrebată,
“Tu , pe cine iubești?”
“Nu știu” I-am răspuns,
“Iubirea e o taină”
Și El m-a întrebat din nou
“Pe cine iubești ?”
Și iarăși I-am răspuns “nu știu”

A tăcut... a tăcut...a tăcut...
S-a lăsat noaptea
Și El m-a întrebat din nou
“Pe cine iubești ?”
Am tăcut,

>>>>>>>>

27

Totul tace.
Am tăcut și auzeam clipocitul
De rouă al soarelui...
După timp îndelungat
Am început să strig cu lacrimi
De sânge alb
Cu mâinile spre stele.
Dumnezeuleeeee!!!!

.....

28

Cuvintele parcă mi-ar fi
Doar niște culori estompate,
Parcă privesc departe
Și vreau să văd

Cum El se apropie.

<<<<<<<<<<<<<<<<<

29

Și totuși, departe...
Departe este aici, aici
Unde El pășește
Iar eu doar privesc tăcând.

.....
Din volumul Cuvintele
Vol 7

30

Pulbere de lumina

Pulbere de lumina
presară cineva din cer
asemeni ninsorii ce ne cuprinde
lumina devine cuvântul din noi
ce rostește în șoapta taina
în care tu și cu mine suntem
lumina în pulbere ne dansează ușor
ninsoarea se așează pe mâinile noastre
privirile noastre sunt curcubeu
și cel care presară lumină tace.

.....

31

Muzica din tine călătorea

Muzica din tine călătorea
prin toată creația lui Dumnezeu
s-o slăvească, s-o mărească,
să-l laude pe El, pe El,
Cel Ce a făcut toate,
tu dădeai glas acestei călătorii
către El printr-o vioara măiastră
toate stelele tăceau ascultând,
ascultând sfioase cântecul tău,
simfonia ta adusă ,
darul cel mai de preț lui Dumnezeu

.....

32

Hei, hei, Tu,

Hei, hei, Tu,
Dumnezeul meu,
Tu, ce m-ai creat din iubire,
de ce iubirea este
cel mai minunat dar al Tău ?
Tu, TU, Tu cel care ești
Lumina cea de dimineață,
De ce m-ai trezit pe mine,
De ce l-ai trezit pe el,
Să ne prindem de mână
În aceeași iubire
Și să călătorim acum
Până în vârful muntelui
Cel mai înalt,
Noi doi să ne-ntalnim cu Tine.

.....

33

Copacul violet a crescut

Copacul violet a crescut
La temelia bisericii albastre.
Era atât de înalt copacul acesta ,

Eram îmbrăcată în alb
Și mă ardea soarele cu putere.
Era cald...era vânt de vară.
Gardurile bisericii erau munții,
Munții cei înalți,
Munții cei înfloriți
În culorile apelor
În culorile visului,
În transparența mâinii
Să prindă razele de soare și de vânt.
M-am rezemat de tulpina copacului
Ce-si desfăcea crengilie înflorite ușor
Și mă îmbrățișau crengile,
Mă sărutau frunzele verzi,
Frunzele verzi, albastre, străvezii.
Rădăcinile copacului înflorită
Boboci de trandafir violet
Și îmbrățișară biserica și pe mine
Și pluteam peste zidurile de munți
Într –un dans nebun la cântecul vântului .
O lacrimă transparentă căzu
In palma mea intinsa sa mangaie florile,
Frunțile muntilor si radacinile copacului
Si zidurile transparente ale bisericii...
Cand am strans lacrima in pumn ,
Soarele aparut dintr-o data la rasarit
Si te-am vazut in fata altarului
Ingenunchiat in rugaciune.
Altarul era numai flori vii ce cantau,
Cantau cu vocile de inger o simfonie sublima.
Te –ai ridicat si mi-ai luat cealalta mana
Intinsa spre tine si m-ai dus
In fata acestei minuni a lui Dumnezeu.
Noi doi locuiam in biserica asta transparenta
In mii de culori si radacinile copacului crescute
Pana la cer ne dansau prin univers
Cantul infioarator al iubirii umane
Si al iubirii nebune a lui Dumnezeu.
.....

34

RAFAEL

Odata stam sub un tei
Si zidul vechi al bisericii imi statea in fata,
Stateam cu mana intinsa sa prind,
Sa prind lumina in pumn
Si s-o strang,
Sa intre in mine adanc....
Deodata o floare mi-a cazut in mana ,

Era galbena , cu raze de soare in ea,
Ca parul tau lung si ochii tai albastri.
Rafael, tu semanai cu ea,
Cu acea floare de tei
Si te-am revazut,
Parca erai langa mine, te rugai,
Eram in genunchi amandoi, ne rugam
Si ne-am prins privirile de petalele florilor
Si apoi mainile
Si noi aveam aripi in spate frate
Si am zburat pana in varful teiului inflorit

Aripile noastre intinse-n vazduh
Formara biserica lui Hristos,
El veni si ne prinse de mana
Si in aceasta treime sfanta
Am fost rapiti la ceruri...

Rafael, tu nu stiai si nu stiï,
Te-am legat frate de cruce,
Dar de fapt te iubesc fara sa stiu
Daca te-oi mai vedea vreodata
Aici , pe pamant....
As vrea sa ne-ntalnim in pustiu
Si apoi in ceruri ,
Prinsi de mana si de lumina dragostei noastre !

.....

Vol 8

35

haos și lumină
putem face ca lumina Lui
să ne despartă
pe noi de haos
doar gândul depărțării
și al călătoriei
ne poate chema
spre departele
ce devine aproape.

.....

Volumul 9

LUMINA DE PE UMĂRUL STĂNG

*

36

Doamne,
sunt singură pe lume
și în locul cel mai înalt și mai ascuns
Tu ești prezent
în această zbatere
a sufletului însingurat.
eu zbor către lumea
Ta necunoscută

*

37

Tu ai coborat în
spirala timpului
și ai cuprins chipul de copil
ce privește mirat către Tine
în călătoria Ta în timp către noi
Tu ai mântuit lumea
prin jertfa supremă
ce devine axă pentru noi
rătăcitori în timpul
ce este numai al Tău
noi nu mai avem timp
decât cel al devenirii
către Tine.

*

38

lumea e un vârtej
și din acest haos
numai Tu cu nașterea Ta
cu durerea din Tine
ești axă, ești sens,
ești început și sfârșit
ce mă îndepărtează pe mine
să fiu înghițită de vortex.

*

39

omul stă în genunchi
pe marea vieții
Tu ești cerul, Tu ești
lumina și ne chemi
să călătorim
către un alt cer
scara aceea către cerul Tău
este drumul dintre noi doi
este drumul pe care
Tu ai pășit
ca eu să pot zbura
către Tine
cu o întreagă lume
prin infinitul creației Tale
ce este locașul vieții mele

.....
40

eu trăiesc acum și aici
în infinit
în nemărginirea creată de Tine
Tu ești scara,
Tu ești sensul,
Tu ești drumul,
spre înainte
eu nu mă opresc
și e așa de simplu
să nu privesc înapoi
în mersul meu
spre tot mai înalt
nu văd decât
treptele scării
ce e așezată între mine și Tine
Tu care ești dincolo de univers
și eu locuiesc
în infinitul creat de Tine

*
41

doar o lumină atinge pământul
îngerii cântă și oamenii se tem
și se apropie atât de tăcuți
de minunea lumii
încât noaptea devine zi
la nașterea Ta
în infinitul atât de mic
să te cuprindă

*

42
marea e minunată
mai rece
care nu arde
și eu pot păși
peste razele ei
fără să mă topesc
fără să dispar
pentru că infinitul Tău
e drumul către
lumina de dincolo de cosmos
și eu cu Tine prezent în creația Ta
pot zbura până dincolo de tot
ce este omenesc
să mă cuprindă
lumina ce a pătruns
de dincolo de univers
e ca un soare
face întunericul
să lucească în muguri de foc
și gândul mult mai puternic
să nu se mai teamă
de această minune de pretutindeni

.....

din vol 13

43

lisuse, lisuse, lisuse
De ce atata iubire in mine
De ce atatea lacrimi

De ce atata suferinta
E ea mantuitoare ?

44

o iubire, o iubire
o iubire
o iubire mare
nu cuvânt gol
sa fie Dumnezeu in mine
pentru ca iubirea
e cea dincolo de cuvinte
cand stai mut, intepenit,
fara sa poti scoate un sunet
si numai sufletul graieste tacut
intr-o unire cu cerul

45

Dumnezeu,
Dumnezeu, Dumnezeu,
Va incolti samanta
In pamant ales
Te rog lisuse,
Te rog lisuse,
Mantuitoarele,
Mantuitoarele.

.....

Vol 14

46

hei, hei, Tu,
Dumnezeul meu,
Tu, ce m-ai creat din iubire,
de ce iubirea este

cel mai minunat dar al Tau ?
Tu, Tu, Tu cel care esti
Lumina cea de dimineata,
De ce m-ai trezit pe mine,
De ce l-ai trezit pe el,
Sa ne prindem de mana
In aceeasi iubire
Si sa calatorim acum
Pana in varful muntelui
Cel mai inalt,
Noi doi sa ne-ntalnim cu Tine.

.....

Vol 15

47

PENTRU TINE

Pamantul intreg e o floare
Ce o tine in mana
Dumnezeu
Tu plutesti prin floare,
in lumina,
lumina , care e privirea
lui Dumnezeu
si lumina aceasta cand tu...
cand tu o atingi cu privirile tale,
devine simfonie, simfonie de gand
ce face ca floarea sa creasca,
sa infloreasca ca o minune
in mana lui Dumnezeu.

8 dec 2001

48

pulbere de lumina
presoara cineva din cer
asemenea ninsorii ce ne cuprinde
lumina devine cuvantul din noi
ce rosteste in soapta taina
in care tu si cu mine suntem
lumina in pulbere ne danseaza usor
ninsorea se aseaza pe mainile noastre

privirile noastre sunt curcubeu
si cel care presoara lumina tace,
priveste si rade ca un copil
ca noi suntem insusi
cuvantul din El.

11 dec 2001

Vol 19

49

lisuse, lisuse, Dumnezeul meu,
Adu-mi te rog , acea forta divina
A focului lacrimiei
Si da-mi dimensiunea
Intelepciunii prin gand
Si invata-ma sa iubesc, sa gandesc si sa cant
Adu-mi echilibrul credintei Tale
Invata-ma sa-accept marginirea , Doamne
Distruge in mine tot ce tine de mandru,
Da-mi Te rog, Te rog , lisuse Hristoase,
Aceasta forta a iubirii si intelepciunii , Doamne.

...

50

Vreau sa visez, vreau sa visez,
Sa visez si am impresia
Ca am inceput sa visez
Putin cate putin,
lisuse Hristoase, lisuse Hristoase,
Am nevoie de ceva , ca de aer,
E iubirea, dar o altfel de iubire,
Iubirea e lumina pura, divina,
De asta frumusetate am nevoie
S-o percep , s-o traiesc,
S-o prind in ochii mei
Si sa ma-nalt,
Sa zbor spre Tine, Dumnezeul meu,
Da –mi forta sa rezist,
Dar sa ma-nalt,

Sa ajung in templul luminat
De ochii Tai,
Am nevoie de ceva
Si –n permanenta caut si astept,
Astept si cant.
””

51

Vreau sa fiu o calugarita
In suflet si-n gand,
Atat de mult imi doresc
Sa am manastirea gandului
Visului meu,
Doamne , Iisuse Hristoase,
Si in codrul acela
Al imaginatiei si al visului meu,
In lumea sufletului meu,
Sa gasesc acea lumina
Care ma rupe de lume,
De absolut tot
Si de haosul din mine
In care m-am trezit suspendata
Si –n care exist.

Vol 20

52

Doamne, in golul acesta
As vrea sa apari Tu in mine
Dar eu sunt departe, departe,
m-am ratacit
te-am parasit Doamne,
sa nu ma parasesti,
iesi in cautarea mea,
caci totul secatuiește in mine
pana si farama de speranta
ce ma leaga de Tine
se decoloreaza in mintea mea
si eu sunt nicaieri, nicaieri,

nu stiu ce sa fac ,Doame.

53

Ma duceam in vis spre izvorul meu,
Ma duceam in vis
Si acolo eu ma rugam,
Ma rugam
Si simteam cum creste iarba,
Cum cresc copacii,
Vedeam cum cresc copacii,
Copacii...copacii...
Si mergeam in vis spre izvorul meu,
Mergeam in vis spre izvorul meu,
Izvorul meu,
Apa...apa...
Apa izvorului meu imi inunda privirea,
Imi spala ochii,
Imi spala ochii,
Imi spala picioarele.
De ce , Dumnezeule caram apa asta in mine?
De ce o caram lisuse ?
Si o beam , o beam, o beam
Si simteam ca insetez mereu, insetez,
Pana cand o floare imi venea spre mine
Caci eu stateam sub apa,
Venea o floare si-mi inunda ochii,
Imi inunda ochii, ochii, ochii,
O floare, o floare
Ce izvora din izvorul meu.
Din izvorul meu a izvorat odata
O floare, o floare...
Caci eu stateam sub ape,
Apele ce-mi inundau sufletul
Si -mi spalau picioarele,
Picioarele mele pline de colb,
Pline de namol
Si mainile mele si fata mea,
Si m-am uscat in razele soarelui,
In razele soarelui m-am uscat,
Ce violet era floarea din vis !
Ce violet era floare din vis !
Floarea din vis, ce violet !

54

Tata, de ce infloresc copacii ?
De ce infloresc ?
Eu nu stiu cine esti ,Tata ?
Eu nu stiu cine esti ?
Eu nu stiu ce se petrece cu mine , Tata,
Mi –i atat de frica de iubirea mea,
De ce nu Te pot iubi , Tata,
De ce nu Te pot iubi ?
Mi –e atat de rau,
Ma doare atat de tare sufletul !
De ce infloresc copacii ?
De ce atatea flori, Tata ?
De ce atatea flori ?

„””

55

hai llinca,
cauta-ti tacerea ta
si intra in ea
si devii calugarul Natanael
hai llinca,
roaga-te lui Dumnezeu
si devii vie
prin rugaciunea Ta.

„””

56

Doamne, iti multumesc
Ca astazi
M-am putut ruga Tie
Din toata inima mea.

Vol 21

.....

57

Munții răscoală munții,
Timpul răscoală vremea,
Locul așteaptă să vină sfârșitul,
Omul așteaptă să vină iubirea.
Mântuitorul privește de sus
Cu ochiul de cer și glas de izvoare
Și chiamă, chiamă pe sfinți.
Somn...somnul răspunde acum
Peste toată privirea de stele.
-Mă duc să-i trezesc,
Răspunde în taină un glas de fecioară.
-Hai, du-te, i-arată cărarea un înger,
Ținându -i făclia în noapte.
-Pământul are nevoie de sfinți
Cum are nevoie o floare de soare.
Răspunde fecioara în taină , prin șoapte.

.....

58

M-a doborât rugăciunea,
M-a prăvălit rugăciunea-n genunchi
Și -mi căutam lacrimile mele-n pământ
Îmi căutam lacrimile mele-n pământ
Și eram doborâtă-n genunchi
Și- mi culegeam floarea izvorului meu,
Izvorului meu, izvorului meu,
Ce pluteam în vis către el
Și pluteam mergând în genunchi,
Și pluteam plângând în rugă,
Și plângeam în genunchi spre un lac,
Spre un lac ce înflori nuferi,
Și eu plângeam căutându-mi iubirea cerească.
Am adormit cu trupul sub ape
Și iubirea mea în iubirea de floare.
O , Doamne, Dumnezeule,
Plângea iubirea mea după Tine.
Isuse, Dumnezeule, Dumnezeule,
O ,Dumnezeule, o Tată,
Privește la Fiul Tău
E de mână cu mine ?

Căutare

<Unde e Iisus ?

Unde e Iisus ?

Hei , frate, tu de la El vii acum ?

Spune-mi și mie unde-l găsesc ?>

Feciorul tace și nu aude.

Fecioara aleargă cu pletele-n vânt

Și-și ține marama pe cap să nu-i cadă,

Întrebă de Iisus pe oricine vede în cale,

Pe tânăr și pe bătrân , pe copil și femeie

Și hainele-i tremură spulberate de vânt.

În fața ei vede un drum, o potecă de țară,

Nu mai e mult și întunericul vine,

Știe că Iisus e plecet undeva în pustie

Să se roage, nu e în sat acum.

Pășește în fugă pâraul din vale

Și aleargă spre munți, aleargă prin iarbă

Și luna e sus , și stelele sute și mii,

Toată natura e plină de-un cântec divin.

Și Ilinca plânge și cântă,

Și cântă cu ochii spre stele , spre lună

Și aleargă mereu cu capul în nori

Și ochii în lună !

Aleargă nebună în munți

Și începe să strige prin cântec

De se cutremură valea :

« Iisusee, Iisuse, Mântuitorule,

unde ești, răspunde-mi,

Iisuse , unde ești ?»

Și plânge și aleargă în munți

Și e noapte !

A intrat în pădure

Și urcă poteca pieptiș,

Se ține cu mâna de de crengi să nu cadă

Și de creste de stancă

Și cânta, și cântă

De pare că inima îi sare din piept.

Deodată un om îi apare în cale,

Din cauza somnului nu-i aude întrebarea.

« Pe cine cauți fecioară ?

Și ce-i cu tine aici ?
Puțini pământeni au ajuns în aceste ținuturi »
Ea stă amețită , privește și spune uimită :
« O, Doamne, Iisuse...
Voiam să Te văd,
Voiam să-mi vorbești,
Voiam să-mi răspunzi la toate-ntrebările lumii,
Voiam să-mi alungi
Teama și spaima și frica din mine,
Voiam să fii cu mine, să mă-nveți,
Să mă înveți ce să fac
Să mă-nalț prin lumină,
Voiam , voiam.... »
Și lacrimi mari, diamante mici
Îi luciră în ochi, coborâră pe față,
Se opriră pe piatra de stâncă...

.....

60

Ah, Doamne, dacă aș putea
Să-mi retrăiesc copilăria mea cu Tine
Și să scriu numai cuvinte mărețe,
Să transform totul în poezie,
Să găsesc frumusețea fiecărui ceas
Și să mă gândesc prin el la Tine.

61

Ah, Doamne, dacă aș putea,
Tot ce mă doare, tot ce mă orbește,
Să pun în fața Ta și să cad orbită
La picioarele Tale și să plâng
Iat Tu să-mi mângâi sufletul
Cu gândurile bucuriei și ale iubirii,
Ale speranței că Tu durerea o poți schimba ,
O poți schimba în bucurie.

62

O, Doamne, dacã uneori durerea
Ce-o trăiesc aș putea s-o văd
Străluminată-n bucurie
Și dacã astfel să mă pot ruga,
Te voi putea iubi,
Te voi putea cânta !
O, Doamne, câtã bucurie !!

63

O, Doamne, câtã fericire
Când stai la sfat în serile din zi
Și-n zilelele din seri, în toate
Și Tu transformi acele lacrimi
Ce-mi curg și nu le pot opri
Mi le transformi în stele,
În mărgăritare, în vise albe
În care eu copilã îmbrăcatã în mireasã
Plutesc rãzând cu gândul meu la Tine.

64

Ah, Doamne,
Totul să transform în poezie
Și totul să devină cântec,
Sã cânt cu vocea mea,
Cu glasul meu,
Ție și pãmântului întreg,
S-audã oamenii , s-audã toți,
Cã Tu ești bun și drag și blând,
Cã Tu ești viața și-adevãrul,
Cã Tu ești Dumnezeuul cel adevãrat